

Publicerad 2014-10-20 08:37 av Louisedottern
ensamheten

vindarna från andra sidan havet
tar med sig allt annat jag aldrig förstått
när jag skakar sanden ur sommarskon

stenhusen breder ut sig på stadens krokiga asfaltsbårder
när vi sitter ner för att diskutera hur vi ska säga,
farväl till ensamheten

du ber om notan och säger att vi aldrig någonsin,
kommer att få vårt svar

för evigheten tar slut innan döden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Louisedottern med Poeter.se id #32790 innehar upphovsrätten